

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

21 NOVEMBER 1957.

WETSVORSTEL

tot wijziging van de samengeordende wetten
betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De wetgeving betreffende de kindertoeslagen voor loonarbeiders stelt een speciaal barema ten voordele van de kinderen van invalide werknemers vast.

Op dit ogenblik wordt voor deze kinderen een maandelijkse vergoeding uitbetaald van 740 frank voor elk der eerste twee, en 760 frank voor elk der volgende kinderen, op voorwaarde dat de loonarbeider aan één der volgende voorwaarden beantwoordt :

1) gerechtigd zijn op de dagelijkse vergoeding, die voorzien is door de reglementering betreffende de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit, voor de primaire arbeidsongeschiktheid;

ofwel :

2) door ziekte of ongeval getroffen zijn, met een arbeidsongeschiktheid van minstens 66 %.

Wij wensen aan deze laatste voorwaarde een kleine wijziging te brengen ten voordele van de invalide Staatsgepensioneerden.

Wanneer vastgesteld wordt dat een personeelslid van de Staat of van de ondergeschikte besturen arbeidsongeschikt geworden is, wordt hij, mits in achtneming van de voorgeschreven procedure, als invalide gepensioneerd.

De Staat verzaakt dus volledig aan zijn diensten, zelfs al is belanghebbende niet volkomen ongeschikt. Zo zijn er invalide staatsgepensioneerden, die op rustgesteld worden met een arbeidsongeschiktheid, die lager is dan 66 %.

De Nationale Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen heeft in het verleden aan al de betrokkenen, de bijzondere kindertoeslagen voor invaliden uitbetaald, ingevolge een interpretatie van de Commissie van Advies inzake controle en betwiste zaken, die door de Heren Ministers van Arbeid en Sociale Voorzorg werd goedgekeurd.

Deze interpretatie is inderdaad logisch : de betrokken ambtenaar wordt afgedankt wegens arbeidsongeschiktheid; hij wordt dus als volledig arbeidsongeschikt beschouwd.

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

21 NOVEMBRE 1957.

PROPOSITION DE LOI

modifiant les lois coordonnées relatives aux
allocations familiales pour travailleurs salariés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La législation relative aux allocations familiales pour travailleurs salariés prévoit un barème spécial en faveur des enfants des travailleurs invalides.

Il leur est accordé actuellement une allocation mensuelle de 740 francs pour chacun des deux premiers enfants et de 760 francs pour chacun des enfants suivants, à condition que le travailleur salarié remplisse les conditions suivantes :

1) bénéficier de l'indemnité journalière d'incapacité primaire prévue par la réglementation concernant l'organisation de l'assurance obligatoire en cas de maladie ou d'invalidité;

ou bien :

2) être malade ou accidenté, atteint d'une incapacité de travail de 66 % au moins.

Nous désirons apporter à ces dernières conditions une légère modification en faveur des invalides, pensionnés de l'Etat.

Lorsqu'il est constaté qu'un agent de l'Etat ou des pouvoirs subordonnés est atteint d'une incapacité de travail, il est admis à la pension comme invalide, conformément à la procédure prévue.

L'Etat renonce donc entièrement à ses services, même lorsque l'incapacité de travail de l'intéressé n'est pas totale. Ainsi, il y a des invalides, pensionnés de l'Etat, mis à la retraite avec une incapacité de travail inférieure à 66 %.

La Caisse nationale de compensation pour allocations familiales a dans le passé liquidé à tous les intéressés les allocations familiales spéciales pour invalides, en vertu d'une interprétation de la Commission consultative du contrôle et du contentieux, approuvée par M. le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Cette interprétation est en effet logique : l'agent en question est mis à la retraite en raison d'une incapacité de travail; il est donc réputé totalement incapable de travailler.

niettegenstaande voor de berekening van zijn pensioen rekening gehouden wordt met een graad van arbeidsongeschiktheid die minder is dan 66 %.

Het Rekenhof houdt er thans een andere mening op na en heeft besloten dat een correcte interpretatie van de samengeordende wetten niet toelaat, de verhoogde kindertoelagen aan bovengenoemde invaliden toe te staan, met ingang van 1 januari 1956.

Daar deze vergoedingen reeds door de Nationale Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen waren uitbetaald voor het jaar 1956 en voor de eerste maanden van 1957 worden de ten onrechte uitbetaalde sommen teruggevorderd. Deze sommen zijn des te aanzienlijker naarmate het aantal kinderen van de betrokken invalide. Zij kunnen verscheidene duizenden franken bedragen.

In een parlementaire vraag van 14 mei 1957 werd aan de heer Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg gevraagd of hij het niet wenselijk acht een ontwerp tot wijziging van de bestaande wet in te dienen. De heer Minister is echter van mening dat het beter is te wachten tot wanneer de rechtbanken deze rechtskwestie hebben doorgehakt.

De indieners van dit wetsvoorstel veroorloven zich er een andere mening op na te houden; na raadpleging van de bevoegde specialisten terzake vrezen we dat de rechtbanken zich zullen moeten neerleggen bij de beslissing van het Rekenhof, aangezien de huidige wettekst een invaliditeit voorschrijft van minstens 66 %. Daarenboven vrezen we dat het geduld van de betrokkenen nog geruime tijd op de proef zal worden gesteld. Een groot deel van deze invaliden, en vooral zij die geen andere inkomsten hebben dan hun karig pensioen, verdienen onmiddellijke hulp.

Daarom stellen we voor dat het speciaal barema voor invaliden zou toegekend worden aan alle wegens invaliditeit op rustgestelde staatsgepensioneerden, en der ondergeschikte besturen, onafgezien de graad van invaliditeit, wanneer ze geen ander winstgevend bedrijf uitoefenen.

Om te voorkomen dat de reeds uitbetaalde vergoedingen zouden worden teruggevorderd, stellen we voor, deze wijziging toe te passen met ingang van 1 januari 1956.

bien que, pour le calcul de sa pension, il soit tenu compte d'un degré d'incapacité inférieur à 66 %.

La Cour des Comptes est actuellement d'un autre avis; elle a décidé qu'une interprétation correcte des lois coordonnées ne permet pas d'accorder à ces invalides le bénéfice de la majoration des allocations familiales, ceci à partir du 1er janvier 1956.

Etant donné que la Caisse nationale de compensation pour allocations familiales a déjà liquidé lesdites allocations pour l'année 1956 et pour les premiers mois de 1957, les montants indûment touchés seront récupérés. Le montant de ces sommes est proportionnel au nombre d'enfants de l'invalidé intéressé, et elles atteignent plusieurs milliers de francs.

Dans une question parlementaire du 14 mai 1957, il a été demandé à M. le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale s'il n'estimait pas opportun de déposer un projet en vue de modifier la loi en vigueur. Mais M. le Ministre estime préférable d'attendre jusqu'à ce que les tribunaux aient tranché ce point de droit.

Les auteurs de la présente proposition se permettent de ne pas partager cet avis. Après consultation d'experts qualifiés, nous craignons que les tribunaux ne doivent s'incliner devant la décision de la Cour des Comptes, étant donné que le texte de loi en vigueur prévoit une invalidité de 66 % au moins. En outre, la patience des intéressés risque d'être mise à rude épreuve pendant un laps de temps assez long. Un grand nombre de ces invalides, en particulier ceux qui n'ont pas d'autres ressources que leur maigre pension, méritent une aide immédiate.

C'est pourquoi nous proposons d'appliquer le barème spécial des invalides à tous les pensionnés de l'Etat et des pouvoirs subordonnés, mis à la retraite pour cause d'invalidité, quel que soit le degré de celle-ci, à condition qu'ils n'exercent aucune occupation lucrative.

Afin d'éviter la récupération des allocations déjà liquidées, nous proposons d'appliquer cette modification à partir du 1er janvier 1956.

P. DE PAEPE.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel 56 der wetten betreffende de kindertoelagen voor loonarbeiders, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 december 1939, wordt aangevuld als volgt :

d) De wegens invaliditeit op rustgestelde personeelsleden van de Staat en de ondergeschikte besturen, worden met de onder a) bedoelde begunstigten gelijkgesteld, onverminderd de graad hunner ongeschiktheid, wanneer ze geen winstgevend beroep uitoefenen.

Art. 2.

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1956.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 56 des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, coordonnées par arrêté royal du 19 décembre 1939, est complété comme suit :

d) Les agents de l'Etat et des administrations subordonnées mis à la pension pour cause d'invalidité sont assimilés aux bénéficiaires visés au littéra a), quel que soit leur degré d'incapacité de travail, lorsqu'ils n'exercent aucune profession lucrative.

Art. 2.

La présente loi sortira ses effets à partir du 1er janvier 1956.

P. DE PAEPE,
Marg. DE RIEMAECKER-LEGOT,
L. DELHACHE,
P. KOFFERSCHLAGER,
J. VERROKEN.